

## Samenvattend overzicht van de advisering door de (Wmo-)adviesraden van de Peelgemeenten over de Verordening Wmo Peelgemeenten 2015 en de reactie daarop namens de Colleges van Burgemeester en Wethouders

	Inhoud advisering :	Reactie :
<b>Asten</b>	<p><i>De Participatieraad Asten merkt ten eerste op dat zonder meer getracht is de gezamenlijke WMO-raden in de Peelgemeenten van zoveel mogelijk informatie te voorzien. Ook de snelheid waarmee de voorstellen van individuele leden van WMO raden zijn verwerkt, verdient een compliment.</i></p> <p>1) 1. In het in de begripsbepalingen toegevoegde lid h 2) wordt gesproken over ‘hulp (..) van (...) andere huisgenoten’ . Deze toevoeging kan leiden tot grote misverstanden. Immers, dienen kamerhuurders en gasten ook gebruikelijke hulp te verlenen? Advies: specificeer het begrip ‘huisgenoten’, van wie deze activiteit verwacht mag worden of verwijder deze term.</p> <p>3) 2. In de aanhef van Hoofdstuk 2 : Procedure en criteria maatwerkvoorziening is nu toegevoegd ”tegenoetkoming voor meerkosten”. Deze toevoeging is onduidelijk. Advies: toevoeging verwijderen of expliciet toelichten.</p> <p>5) 3. In de aangepaste verordening is nu de procedure uitvoerig beschreven. Dit ter uitvoering van de wet. Wij missen de ontvangstbevestiging van een melding van een hulpvraag in de procedure. Zorgvragers willen weten of hun melding is ontvangen. Advies: opnemen ‘versturen ontvangstbevestiging’ in de</p>	<p>1) De term huisgenoot (artikel 1.1, onder i) dient geplaatst te worden in de context van de definitie van gebruikelijke hulp (artikel 1.1 onder h) waarbij, voor wat betreft de eventueel te verwachte inzet van de huisgenoot, gekeken dient te worden naar “hetgeen naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de huisgenoot”. Dat dient van geval tot geval beoordeeld te worden (maatwerk). Helder is dat indien tussen een burger en een kamerbewoner louter een commerciële relatie bestaat, er geen sprake kan zijn van inzet op basis van gebruikelijke hulp.</p> <p>2) Hoofdstuk 2 ziet niet alleen toe op de maatwerkvoorziening maar ook op de tegemoetkoming voor meerkosten (is geen maatwerkvoorziening): artikel 2:10. Vandaar de aanhef. In de definitieve tekst verordening is het woordje “en” opgenomen in de naamgeving van hoofdstuk 2. Dit ontbrak per abuis.</p> <p>3) Uw advies wordt overgenomen. Het versturen van de ontvangstbevestiging maakt al onderdeel uit van de procedure en wordt opgenomen in de verordening.</p>

	<p>procedure.</p> <p>4. De criteria voor een maatwerkvoorziening worden in artikel 2.7. sub 3 redelijk objectief vermeld. In lid 4 staat dat alleen aanspraak bestaat op een maatwerkvoorziening als de beperking langdurig is. Alhoewel er in datzelfde onderdeel wel uitzonderingen worden genoemd, verdient deze beperking nadere toelichting. Immers, er van uitgaande dat een maatwerkvoorziening maatwerk is ongeacht de duur, dient ons inziens dit onderdeel anders geformuleerd, dan wel verwijderd te worden. De mate van beperking bepaalt de noodzaak tot een maatwerkvoorziening, niet de duur er van. Advies: art. 2.7 lid 4 schrappen.</p> <p>5. Grote bezwaren heeft de Participatieraad tegen artikel 2.8 lid c. Door dit artikel kan een grote rechtsongelijkheid ontstaan tussen burgers, hetgeen kan leiden tot het dalen van het vertrouwen in de overheid. Immers, mensen met een zelfde beperking in dezelfde omstandigheden worden ongelijk behandeld, alleen omdat men eerder kort of lang zelf voor een maatwerkvoorziening heeft gezorgd. Advies: art. 2.8 lid c schrappen.</p> <p>6. In datzelfde artikel onder g wordt gesproken over de “verwijtbaarheid en de vermijdbaarheid”. Ook tegen dit artikel heeft de Participatieraad zeer grote bezwaren. In dit verband wordt verwezen naar de toelichting op artikel 8 van de modelverordening van de VNG, waarin duidelijk gewezen wordt op de risico’s die deze formulering, gelet op de jurisprudentie, met zich meebrengt. Advies: art. 2.8 lid g schrappen.</p>	<p>4) De tekst van artikel 2.7, vierde lid is aangepast waardoor de betreffende tekst duidelijker is geworden. Een Wmo voorziening dient langdurig noodzakelijk te zijn, onder meer gelet op het feit dat voor korte duur aanspraak kan worden gemaakt op de uitleen van hulpmiddelen in het kader van de zorgverzekeringswet. Overigens staat een soortgelijke bepaling ook in de huidige verordening opgenomen (artikel 5.2, eerste lid, onder b).</p> <p>5) Ook in de huidige verordening staat een soortgelijke bepaling opgenomen (artikel 5.2 tweede lid, onder c). De reden van deze bepaling is gelegen in het aanwezig zijn van een causaal verband: een verband tussen de beperking en het verzoek om een maatwerkvoorziening ingevolge de Wmo. Zie ook artikel 1.2.1 Wmo 2015.</p> <p>6) Ook in de huidige verordening ligt deze bepaling besloten (definitie van compensatieplicht in combinatie met artikel 3.1 en artikel 5.2, eerste lid, onder a). De eigen verantwoordelijkheid van de burger staat voorop. In de ledenbrief van de VNG d.d. 15 mei '14 geeft de VNG aan dat de bepaling facultatief is (keuze aan de gemeente) nu de bepaling niet noodzakelijk is en het criterium “voorzienbaarheid” in de jurisprudentie nog niet geheel duidelijk is. De gemeente heeft de keuze gemaakt om gebruik te maken van de door de VNG aangereikte bepaling. Dit vanuit het basisprincipe van eigen verantwoordelijkheid.</p> <p>Indien evident is dat een burger zich in een positie heeft gebracht</p>
--	--	---

	<p>7. Door artikel 2.9 wordt het college bevoegd een hulpvrager op te roepen in persoon te verschijnen op een door het college te bepalen plaats. Dit is voor de Participatieraad in strijd met het uitgangspunt dat gesprekken aan de „keukentafel” plaats vinden en verdient op zijn minst nuancering of nog liever aanpassing. Advies: aangeven onder welke (exceptionele) omstandigheden of situaties het college van deze bevoegdheid gebruik zal maken.</p> <p>8. Een cliënt (zorgvrager zou een betere aanduiding zijn) is voor een voorziening een bijdrage in de kosten verschuldigd, aldus hoofdstuk 3. In art. 3.1. lid 3 en 4 zijn aan het college uitgebreide bevoegdheden gegeven. Vraag: voor welke algemene voorzieningen een bijdrage is verschuldigd? Ook de wijze waarop de kostprijs van een voorziening en pgb worden bepaald, is gedelegeerd aan het college. Dit acht de Participatieraad uit een oogpunt van democratische legitimatie onjuist, de gemeenteraad dient dergelijke regelingen vast te stellen. Advies: art. 3.1 lid 3 en 4 wijzigen door het college te vervangen door de gemeenteraad.</p> <p>9. In de verordening ontbreekt de Meldingsregeling calamiteiten en geweld. Deze regeling was in het oorspronkelijke wetsontwerp voorgeschreven. De VNG adviseert deze wel in de verordening op te nemen. De WMO Participatieraad Asten ondersteunt dit advies. Advies: Meldingsregeling Calamiteiten en</p>	<p>die hij redelijkerwijs had kunnen voorkomen, dan staat de eigen verantwoordelijkheid voorop en wil de gemeente graag de mogelijkheid hebben om tot een afwijzing van een aanvraag te kunnen komen.</p> <p>7) Zie daartoe de toelichting op artikel 2.1 – 2.6. In de toelichting is ten aanzien van het begrip keukentafel in de definitieve versie expliciet toegevoegd dat een gesprek bij de mensen thuis uitgangspunt is. In een situatie van een hulpvraag beschermd wonen is dat (meestal) niet mogelijk. Zie ook de toelichting bij artikel 2.9: uitgangspunt is lokaal. De situatie is evenwel denkbaar (denk bijvoorbeeld aan een medisch onderzoek) dat een onderzoek niet thuis kan plaatsvinden vanwege het ontbreken van benodigde faciliteiten.</p> <p>8) Het onderwerp algemene voorzieningen is volop in ontwikkeling. Adequaat beleid dient gemaakt te worden. Het gaat dan zowel om het (door)ontwikkelen algemene voorzieningen als het stellen van voorwaarden met betrekking tot de toegang, waaronder mede begrepen het besluit tot het al dan niet heffen van een eigen bijdrage. Dit onderwerp vergt – zowel in het licht van de burger (laagdrempeligheid) als in het licht van de gemeente (waaronder mede begrepen de uitvoerbaarheid) – nader onderzoek. Het thans definitief vastleggen van uitgangspunten in de verordening past daar niet bij. Om die reden is de keuze gemaakt tot delegatie waarbij volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de modelverordening van de VNG (door de VNG afgestemd met het ministerie) de keuze tot delegatie mogelijk maakt.</p> <p>9) Ingevolge artikel 6.1 van de WMO 2015 is de gemeente verplicht om een toezichthouder aan te wijzen. Deze toezichthoudende ambtenaar heeft ingevolge artikel 3.4 Wmo 2015 een belangrijke rol bij de melding van calamiteiten en geweld. Een toezichthoudende ambtenaar zal worden aangesteld door de gemeente (in gezamenlijkheid met de andere Peelgemeenten). De gemeente behoeft in aanvulling op het wettelijke kader geen nadere regels op te stellen bij verordening.</p>
--	--	--

	<p>Geweld opnemen in de verordening.</p> <p>10. De Participatieraad juicht toe dat nu in artikel 8.1. een jaarlijkse blijk van waardering voor mantelzorg is opgenomen, naar haar mening dient daaraan toegevoegd te worden dat de voorkeur uit gaat naar een geldbedrag en dat de WMO Participatieraad over de wijze van uitvoering advies wordt gevraagd. Advies: Als blijk van waardering een geldbedrag opnemen, dat jaarlijks wordt vastgesteld. Tevens opnemen dat over de wijze van uitvoering advies wordt gevraagd aan de WMO Participatieraad.</p> <p>11. In de slotbepalingen ontbreekt een voorschrift om binnen een bepaalde tijd een evaluatie te houden. Dit is volgens de Participatieraad essentieel met het oog op de onzekerheid of de maatschappelijke verandering, waarin meer nadruk ligt op de zelfredzaamheid en de hulp van mantelzorgers en vrijwilligers én de korte termijn waarin de regelgeving wordt gewijzigd, voldoende gestalte krijgt om mensen met een beperking afdoende materieel en immaterieel bij te staan. Advies: evaluatie opnemen in de verordening.</p> <p>12. In de toelichting op artikel 1 wordt de kortdurende huishoudelijke hulp als een algemene voorziening aangeduid. De Participatieraad gaat ervan uit dat dit een vergissing is, want elders in de verordening wordt dit steeds als een maatwerkvoorziening opgenomen. Advies: wijzigen toelichting op artikel 1.</p>	<p>In de contracten met aanbieders is kwaliteit een belangrijk thema waaronder mede begrepen klachtenregelingen en de melding van calamiteiten en geweld.</p> <p>10) De jaarlijkse blijk van waardering voor de mantelzorger is een lokaal thema waaraan de zes Peelgemeenten afzonderlijk jaarlijks invulling geven. Om die reden wordt in de Peelverordening, in het verlengde van het wettelijke kader (artikel 2.1.6 Wmo 2015) de hoofdregel neergelegd. Dit geeft vervolgens de benodigde ruimte om lokaal deze regel in te kleuren. Het is vervolgens ook aan de afzonderlijke colleges om advies te vragen aan de Wmo-raden.</p> <p>11) Het college is van mening dat een moment van evaluatie gekoppeld dient te worden aan het beleidsplan en niet aan de verordening. Immers de Wmo-verordening ligt in het verlengde van het beleidsplan en staat niet op zich zelf.</p> <p>12) Hetgeen is opgenomen in de toelichting bij artikel 1.1 betreffen voorbeelden van algemene aard (om uitleg te geven aan het begrip algemene voorziening) en behelzen dus geen specifieke beleidsvoornemens van de gemeente.</p> <p>13) De Verordening gaat over de lokaal te maken keuzen als aanvulling op het landelijke kader (wet en nadere besluiten)</p>
--	---	--

	<p>Tot slot merkt de Participatieraad op dat het onduidelijk is wat de invloed van het Uitvoeringsbesluit WMO 2015 is geweest op deze concept-verordening. Immers, sommige rechten van zorgvragers worden mede bepaald door de inhoud van dit besluit. In dit verband wordt gewezen op de brief van de Minister van VWS van 18 juli 2014, waarin het voornemen wordt vermeld om voor jeugdigen tot 18 jaar zowel de rolstoelen als overige hulpmiddelen vrij te stellen van het betalen van een eigen bijdrage. Voor cliënten van 18 jaar en ouder geldt dan de vrijstelling alleen voor rolstoelen. Wij stellen voor bij communicatie over de WMO-verordening in te gaan op dit punt.</p>	<p>De gemeente is bij de uitvoering van de Wmo gebonden aan het landelijk kader waaronder mede begrepen het landelijk Uitvoeringsbesluit Wmo 2015. In de verordening (of Nadere regels door het college vast te stellen), worden geen regels vastgelegd die landelijke wetgeving doorkruisen.</p>
<b>Deurne</b>	<p>De Participatieraad Deurne ziet de geleverde inbreng tijdens de ambtelijke voorbereidingsbijeenkomst voldoende terug in de verordening en zal derhalve geen inhoudelijk advies meer uitbrengen.</p>	
<b>Gemert-Bakel</b>	<p><i>De Wmo-raad Gemert-Bakel stemt in met de regionale (concept)WMO verordening, rekening houdend met onderstaande opmerkingen en aanvullingen:</i></p> <p>1. De WMO-raad gaat er van uit dat de hele regio instemt met dezelfde verordening.</p> <p>2. Omwille van de leesbaarheid en contrôle wordt gevraagd voor het uitvoeringsplan en het (brede) beleidskader sociaal domein aan te sluiten bij de artikelsgewijze indeling van de verordening.</p>	<p>1) De besluitvorming ligt bij de zes gemeenteraden afzonderlijk. De huidige verordening 2014 is op een gelijke wijze als de verordening 2015 uniform voorbereid binnen de Peel. Vanuit het oogpunt van een efficiënte en effectieve bedrijfsvoering van de regionale uitvoeringsorganisatie, maar ook vanuit de optiek van de Peelburger (duidelijkheid / eenduidigheid), wordt één uniforme verordening voor de zes Peelgemeenten wenselijk geacht.</p> <p>2) Voor wat betreft het uitvoeringsplan (Nadere regels 2015) kan uw verzoek worden ingewilligd. Voor wat betreft het beleidskader / beleidsplan ligt dat anders. Het beleidsplan betreft in de basis een ander stuk (beschrijving van visie / uitgangs- en actiepunten over</p>

	<p>3. De Wmo-raad gaat er van uit dat het uitvoeringsplan zowel regionaal als lokaal met de Wmoraden besproken zal worden. Daarin ziet men graag een duidelijke omschrijving van de geëiste kwaliteit en controle daarop. (zowel externe professionals als de eigen medewerkers binnen 6.1).</p> <p>4. De Wmo-raad pleit, naast de klachtenprocedure van de aanbieders, voor een onafhankelijk meldpunt voor knelpunten en verbeterpunten.</p> <p>5. De Wmo-raad ziet graag een definitie van het begrip dorpsondersteuner en daarbij de rol en verantwoordelijkheid beschreven inclusief de kwaliteits- en opleidingseisen. (dit vanwege zijn rol in de keten van melding en aanvraag).</p>	<p>een breder terrein dan een verordening) wat maakt dat de opbouw een andere is.</p> <p>3) Voor wat betreft de opmaak van het uitvoeringsplan (Nadere regels 2015) zullen, gelijk de huidige Nadere regels, de raden een nadrukkelijke rol hebben zoals reeds met de Wmo-raden gecommuniceerd. Het thema kwaliteit (hoofdstuk 7 van de verordening) zal ook aan de orde komen. Het thema "kwaliteit" is een thema dat volop in ontwikkeling is, ook in 2015. Zo zijn in de contracten voor de nieuwe taken met aanbieders afspraken gemaakt over kwaliteit en de te stellen kwaliteitseisen door de gemeente waaronder mede begrepen de afspraak dat kwaliteit in 2015 als thema verder doorontwikkeld dient te worden. Mede gelet op de veranderde zienswijzen (klanttevredenheid als een belangrijk ijkmoment voor kwaliteit) alsook (dwingende) regelgeving in ontwikkeling vanuit het Rijk op dit punt, is kwaliteit geen statisch thema.</p> <p>4) Verwezen wordt naar artikel 3.4 Wmo 2015 en artikel 6.1 Wmo 2015: de gemeente dient een toezichthoudende ambtenaar aan te stellen (in relatie tot calamiteiten en geweldsincidenten). Dit toezicht (met de nodige waarborgen omkleed) wordt door de zes Peelgemeenten gezamenlijk georganiseerd. Voor wat betreft het omgaan met knel- en verbeterpunten (in algemene zin), dient te worden vermeld dat de bestuurlijke overlegtafels met de aanbieders (inkoop huishoudelijke ondersteuning en nieuwe taken vanuit AWBZ) daarvoor een belangrijk podium zijn. Signalen vanuit de gemeentelijke uitvoering / vanuit burgers kunnen ter overleg (en oplossing) aan deze tafels worden besproken en kunnen leiden tot aanpassing van gemaakte afspraken.</p> <p>5) De dorpsondersteuner is een specifiek fenomeen voor de gemeenten die het betreft, waaraan zij op lokaal niveau een eigen invulling geven. In algemene zin (mede gelet op het door u gestelde onder 1) voor alle Peelgemeenten een definitie opnemen is dan ook niet aan de orde. In hoofdstuk 2 van de verordening wordt dan ook, met het uitgebreide wettelijke kader als</p>
--	--	--

	<p>6. In hoofdstuk 5 PGB toevoegen: Het PGB mag worden gebruikt voor het betalen van zorg die wordt verleend door het sociale netwerk als redelijkerwijs aantoonbaar is dat dit tot betere en effectiever ondersteuning leidt en aantoonbaar doelmatiger is.</p> <p>7. Hoofdstuk 7 art. 7.1 aanvullen als volgt: b. het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt en het <b>aansluiten bij de informele zorg</b>. c. het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg, <b>waaronder de informele zorg</b>.</p> <p>8. De Wmo-raad vraagt aandacht voor de wettelijk verplichte integraliteit van werken, vooral met de zorgverzekeraars. Men vindt het een gemiste kans dat er niet een gezamenlijke voorlichtingscampagne wordt gevoerd. Men ziet in het uitvoeringsplan heldere voorstellen tegemoet waarmee vorm wordt gegeven aan deze samenwerking met het oog op de gewenste synergie.</p>	<p>uitgangspunt, een beschrijving gegeven van het proces van melding / aanvraag door een burger zonder daarbij per Peelgemeente specifiek in te gaan op eventuele partners die vanuit het lokale een rol (kunnen) hebben in het proces (met name in de aanloop naar de melding).</p> <p>6) Het kader voor verstrekking van het pgb ligt omlind vast in de wet: artikel 2.3.6, tweede – vierde lid. De tekstuele suggestie van uw Wmo-raad past daar niet (geheel) bij en kan in de praktijk leiden tot een inperking voor burgers van een keuzevrijheid tot pgb. Uw suggestie wordt dan ook niet overgenomen.</p> <p>7) In artikel 7.1, eerste lid, worden op hoofdlijnen een aantal aanwijzingen gegeven aan aanbieders waar zij bij de inzet van een maatwerkvoorziening aan gehouden zijn. Ingevolge het tweede lid, kan het college aanvullende nadere regels stellen. In relatie tot dat laatste, maar zeker ook in relatie tot de inhoud van de contracten met aanbieders, wordt in uw tekstsuggestie voorzien.</p> <p>8) In het kader van de Hervorming van de Langdurige Zorg zijn op landelijk niveau afspraken gemaakt tussen het Rijk, de VNG, de koepelorganisaties van zorgverzekeraars, zorgaanbieders en de cliëntenorganisaties om een gezamenlijke “Transitie-agenda” op te stellen. Deze agenda bevat de belangrijkste punten waar partijen met elkaar gezamenlijk aan willen gaan werken. Voor de uitwerking hiervan is voor iedere regio (ook voor de Peelregio) een “Transitiesecretaris” aangesteld, die momenteel met de verschillende partijen in gesprek is over de onderwerpen waarop men in de regio wil samenwerken. Het eerste onderwerp dat ter hand is genomen is de positionering van de wijkverpleegkundige binnen de wijkaanpak van gemeenten. Dit is met name het onderwerp waar de in de wet opgenomen verplichting tot samenwerking als eerste betrekking op heeft. In de afgelopen periode is hierover in de Peelregio overleg gevoerd met CZ (die hierin afstemming realiseert met VGZ). Afspraak is dat waar nodig ook op andere onderwerpen overleg wordt gevoerd, deze kans</p>
--	--	---

	<p>9. De Wmo-raad is verontrust door het plan om toe te werken naar een Algemene Voorziening m.b.t. het maken van broodmaaltijden en in de magneton zetten van koelvers-diepvries-maaltijden. Hierdoor zal het aantal hulpverleners voor de groep meest kwetsbare burgers nog groter worden. Dringend wordt geadviseerd de oplossing te zoeken in samenwerking met de zorgverzekeraar (de wijkverpleging kan ook een maaltijd klaarzetten)</p>	<p>zullen de gemeenten in de Peelregio zeker benutten om de gewenste synergie op een aantal onderdelen te bereiken.</p> <p>De brede voorlichtingscampagne is door het rijk geregisseerd. Op landelijk niveau wordt zoveel mogelijk naar afstemming gezocht. Via een werkgroep van de VNG levert een communicatieadviseur van de Peelregio inbreng, waarbij wij steeds inzetten op afstemming, zowel op inhoud als het tijdsplan. Gezien de hoeveelheid partijen die hierbij zijn betrokken is dit een complex proces, waar wij niet volledige invloed op hebben. Wij blijven hier zeker onze bijdrage aan leveren.</p> <p>9) U wijst op de toelichting bij artikel 1.1. Daar worden voorbeelden genoemd van algemene voorzieningen. Dit zijn, zoals geduïd, voorbeelden in algemene zin. Daarmee is niet gezegd dat de gemeente ook daadwerkelijk de intentie heeft om alle genoemde voorbeelden lokaal te vermaken tot algemene voorzieningen. Bij de doorontwikkeling van algemene voorzieningen zal het risico zoals door u geschetst zeker behoren tot het afwegingskader. Overigens zijn de prestatieafspraken van een wijkverpleegkundige nauwkeurig beschreven in het landelijk Inkoopdocument dat de Zorgverzekeraar hanteert.</p>
<b>Helmond (SR, GOH)</b>		
Seniorenraad	<p><i>De Seniorenraad waardeert de wijze waarop de voorbereiding heeft plaatsgevonden met de Wmo-adviseurs van de Peelgemeenten.</i></p> <p>1. De Raad is blij dat naast de ondersteuning van de cliënt, ook de draagkracht en beschikbaarheid van de mantelzorger en overige huisgenoten mee worden genomen bij de beoordeling van de noodzakelijke ondersteuning van de burger. De Raad adviseert dat er bij het maatwerk wordt uitgegaan van een goede balans tussen zorgvraag, de beschikbare informele zorg en de inzet van beroepskrachten.</p>	<p>Fijn om te lezen dat de wijze waarop we u en de andere Wmo-raden hebben meegenomen in het proces wordt gewaardeerd. Dank daarvoor. Het proces als geheel vraagt de nodige coulance van u als het gaat om de veelheid van stukken alsook het tempo. Wij realiseren ons dat terdege en waarderen de opstelling van de 7 Wmo-raden daarin.</p> <p>1) Eigen kracht staat voorop in de nieuwe wet. Wij realiseren ons echter zeer goed dat er grenzen zijn aan de inzet van huisgenoten en het sociaal netwerk. Overbelasting en ondersteuning van mantelzorgers is en blijft een belangrijk thema / aandachtspunt. Ook na 2014. Ook bij de inrichting van de contracten voor de nieuwe taken (die overkomen uit de AWBZ) vormt de ondersteuning van mantelzorgers een belangrijk resultaat.</p>



	<p>De Seniorenraad adviseert in de uitvoeringsbesluiten die gekoppeld zijn aan de Peelverordening maatschappelijke ondersteuning, aanvullende maatregelen op te nemen voor de zeer kwetsbare groep hoogbejaarde ouderen. Eén van de gevolgen van de invoering van de Wet langdurige zorg is het verdwijnen van zorg in verzorgingstehuizen. Daardoor zal de groep hoogbejaarde ouderen langer thuis blijven wonen. Een belangrijk kenmerk van deze groep is de in betrekkelijk korte tijd (twee tot vier jaar) toenemende zorgvraag van beperkte ondersteuning naar grote afhankelijkheid. De Seniorenraad vindt het van groot belang dat de hierboven beschreven groep kwetsbare burgers, met een voorspelbare toenemende zorgvraag, met flexibiliteit wordt benaderd.</p> <p>Dit betekent dat, na de inventarisatie bij de eerste aanvraag, duidelijk moet zijn wat de sociale omgeving al dan niet kan bieden en dat iedere volgende zorgvraag op basis van die eerste inventarisatie wordt beoordeeld en aangepast. Voor dit doel dient de gemeente, naar de mening van de Seniorenraad, hecht samen te werken met wijkteams en cliëntondersteuners.</p>	<p>2) De wetgever heeft in de Wmo 2015 veel aandacht geschonken aan het proces van toegang tot de Wmo. In hoofdstuk 2 van de verordening ziet u dat terug. Met daarbij een centrale rol voor het zogenaamde keukentafelgesprek: artikel 2.4. In dit artikel wordt de balans, zoals door u benoemd in uw advies, heel expliciet weergegeven.</p> <p>De door u geschetste situatie wordt onderkend. Met de stelselwijziging zal de gemeente zich niet alleen geconfronteerd zien met nieuwe doelgroepen maar ook met reeds bekende doelgroepen die langer dan voorheen een beroep zullen doen op de Wmo. Doordat de toegang tot de Wmo laagdrempelig en dichtbij huis is vormgegeven, wordt bewerkstelligd dat een uitvraag naar gegevens / situatie zo volledig mogelijk plaatsvindt en dat mensen worden gezien in hun sociale context. Dit maakt dat bij vervolcontacten niet meer uitvraag hoeft te worden gedaan dan strikt nodig gelet op de hulpvraag. Samenwerking met andere partners is daarbij - met inachtneming van privacywetgeving -, van belang onder wie de in artikel 2.2 beschreven (kosteloze) cliëntondersteuner.</p> <p>In de Nadere regels 2015 zullen regels worden gesteld ter uitwerking van regels zoals vastgelegd in de verordening. Specifieke regels inzake de door u benoemde „kwetsbare groep hoogbejaarde ouderen” zullen als zodanig niet aan de orde zijn. Dit houdt verband met het algemene karakter van verordening en nadere regels. Regels worden niet geschreven vanuit te onderscheiden doelgroepen maar vanuit het Wmo-basisprincipe van maatwerk. De individuele, persoonlijke omstandigheden van de cliënt met een hulpvraag maken nadrukkelijk onderdeel uit van het onderzoek.</p>
<p>Gehandicapten Overleg Helmond</p>	<p><i>Het GOH heeft waardering voor het constructieve ambtelijke voorbereidingsoverleg en komt tot het volgende advies:</i></p> <p>1. Evaluatie De gemeenteraad delegeert via de verordening in</p>	<p>Onze dank voor uw waardering. Zie ook hetgeen in de aanhef bij het advies van de Seniorenraad Helmond is opgenomen.</p> <p>1) Evaluatie van uitvoering van de wet zal onder meer periodiek gebeuren aan de hand van het beleidsplan. Indien nodig kan dit</p>

	<p>grote mate bevoegdheden aan het college van burgemeester en wethouders. Met het oog op de belangrijke veranderingen en de daarmee gemoeide onzekerheden, acht het GOH het noodzakelijk om het gevoerde beleid regelmatig te evalueren. Deze evaluaties kunnen gebruikt worden om de verantwoording door het college aan de gemeenteraad te toetsen en eventueel tot bijstelling over te gaan.</p> <p>2. Belang van communicatie Het GOH onderstreept nogmaals het belang van heldere en tijdige communicatie naar de burgers. Geef daarin duidelijk termijnen aan.</p> <p>3. Informele zorg Het GOH begrijpt dat de Peelverordening de procedure regelt voor aanspraken op een maatwerkvoorziening door burgers. Men vraagt of en hoe het “voorliggend veld” (de informele zorg) wordt ondersteund en gefaciliteerd?</p> <p>4. Persoonlijk gesprek De uitgangspunten van het regeringsbeleid zijn participatie en zelfredzaamheid. De gekantelde werkwijze dient te worden voortgezet. Een goed (persoonlijk) gesprek en een goede en deskundige beoordeling bij de toegang tot ondersteuning zijn belangrijk.</p> <p>5. Aanvang zorg/spoed Het GOH wil in de verordening een artikel/lid opgenomen zien met daarin vermeld dat de mogelijk bestaat dat er binnen 24 uur zorg geregeld zal worden indien dit noodzakelijk blijkt. Hier zou eventueel ook standaard voor kunnen worden gekozen in</p>	<p>tot bijstelling van de Verordening leiden. Verder zal op basis van de resultaten van klanttevredenheidsonderzoeken van zowel de gemeente als de zorgaanbieders monitoring plaatsvinden van de uitvoering van het gevoerde beleid.</p> <p>2) We zijn ons terdege bewust van het grote belang van communicatie. Voor Peel 6.1 is een communicatieplan opgesteld, met inzet van verschillende instrumenten voor de communicatie richting de burgers. Het belang van heldere communicatie, ook over termijnen, is evident.</p> <p>3) De beschikbaarheid van het “voorliggend veld” (de informele zorg) en de draagkracht en draaglast hiervan wordt meegenomen in het onderzoek naar de noodzakelijke ondersteuning van de cliënt. Zie verder ook antwoord 1 van ‘Seniorenraad Helmond’.</p> <p>4) Rekening houdende met hetgeen in de Wet is bepaald is in hoofdstuk 2 van de Verordening de gehele toegangsprocedure beschreven. De procedure wordt zorgvuldig en deskundig doorlopen teneinde vast te stellen wat de hulpvraag van de cliënt is. Hierbij zal gelet op de eigen kracht van de cliënt en zijn omgeving worden beoordeeld wat er aan ondersteuning, al dan niet vanuit de Wmo, noodzakelijk is.</p> <p>5) In artikel 2.3.3 van de wet is een regeling getroffen voor situaties waarbij sprake is van spoed. Het college is op grond van de wet verplicht in dergelijke gevallen een passende tijdelijke (maatwerk)voorziening te verstrekken in afwachting van de uitkomsten van het onderzoek dat volgt na de melding. De gemeente hoeft, gelet op de wet, als zodanig geen nadere regels</p>
--	---	---

	<p>spoedsituaties.</p> <p>6. Waken voor overbelasting Het GOH verzoekt een artikel te wijden aan het waken voor overbelasting van mantelzorgers.</p>	<p>op te stellen. Wellicht ten overvloede zij vermeld dat in de contractafspraken met aanbieders en leveranciers dit reeds is ingeregeld.</p> <p>6) Zie antwoord 1 aan 'Seniorenraad Helmond'.</p>
<b>Laarbeek</b>		
	<p><i>De Wmo-raad maakt vooraf de opmerking dat een sluitende beoordeling van de voorliggende verordening vanuit het Cliëntenbelang vraagt om een vastgesteld WMO-beleidsplan en WMO-besluit. Beide documenten waren op het moment van advisering niet beschikbaar.</i></p> <p>1. Algemeen aandachtspunt. De Wmo-raad beveelt aan om de tekst van de verordening en toelichting gericht te (laten) herbeoordelen op toegankelijkheid en begrijpbaarheid voor de Cliënt en de mensen daaromheen, om misverstanden en verschillende interpretaties te voorkomen.</p> <p>2. Vervolgens geeft de Wmo-raad de volgende aanbevelingen voor tekstuele aanvullingen en wijzigingen:</p> <p>2a. -Inleiding, pagina 1. Onder "De raad van de gemeente ....."Eerste alinea: "gezien" te vervangen door "<i>gelezen</i>", zoals in de VNG-modelverordening,</p> <p>2b - "Art. 2.1.7.": wordt wel vermeld in de VNGmodelverordening: <i>"Bij verordening kan worden bepaald dat door het college aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daarmee</i></p>	<p>1) De Verordening is door diverse gremia gelezen en beoordeeld op toegankelijkheid en begrijpelijkheid. Dit laat onverlet dat een Verordening als zijnde een juridisch document niet breed toegankelijk te maken is.</p> <p>2a) De opgenomen tekst in de verordening sluit aan bij hetgeen algemeen gebruikelijk is binnen de Peelgemeenten. Het betreft een woordkeuze zonder enig feitelijk verschil.</p> <p>2b) Graag willen we hierbij verwijzen naar hetgeen is opgenomen in de toelichting bij artikel 2.10 van de Verordening. De reden voor het niet opnemen van de genoemde bepaling houdt verband met de keuze van de Peelgemeenten om de genoemde</p>

	<p><i>verband houdende aannemelijke meerkosten hebben, een tegemoetkoming wordt verstrekt ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie”.</i></p> <p>Het verdient naar het inzicht van de Wmo-raad sterke aanbeveling dit artikel te vermelden.</p> <p>2c -Tweede alinea. Onderstaande tekst staat wel vermeld in de VNG-modelverordening, hier ook opnemen: <i>“overwegende dat burgers een eigen verantwoordelijkheid dragen voor de wijze waarop zij hun leven inrichten en deelnemen aan het maatschappelijk leven; dat van burgers verwacht mag worden dat zij elkaar daarin naar vermogen bijstaan; dat burgers die zelf, dan wel samen met personen in hun omgeving onvoldoende zelfredzaam zijn of onvoldoende in staat zijn tot participatie, een beroep moeten kunnen doen op ondersteuning door de gemeente, zodat zij zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven wonen; dat het noodzakelijk is om regels vast te stellen ter uitvoering van het beleidsplan als bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet met betrekking tot de ondersteuning bij de versterking van de zelfredzaamheid en participatie van personen met een beperking of met chronische psychische of psychosociale problemen, beschermd wonen en opvang, en dat het noodzakelijk is om de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking te bevorderen en daarmee bij te dragen aan het realiseren van een inclusieve samenleving”.</i></p> <p>2d - Artikel 1.1. Begripsbepalingen. De Wmo-raad beveelt aan om nauwgezet te (laten) controleren: - of alle in de Peelverordening en bijbehorende Toelichting voorkomende begrippen daadwerkelijk zijn</p>	<p>tegemoetkoming niet onder te brengen in de Wmo. Het opnemen van de bepaling heeft dan ook geen meerwaarde en zou in de praktijk voor verwarring kunnen zorgen.</p> <p>2c). Het past in de Peelgemeenten binnen de opbouw van verordeningen niet om beleidsoverwegingen op te nemen in de aanhef van de verordening. Vandaar dat de door u aangehaalde tekst niet is overgenomen. Dat neemt niet weg dat de strekking van de door u aangehaalde tekst uitgebreid aan de orde komt in de verordening en overigens eveneens ten grondslag ligt aan de beleidsplannen, waardoor deze overwegingen beleidsmatig zijn geborgd. Zie in dat verband bijvoorbeeld de algemene inleidende toelichting bij de verordening maar ook bijvoorbeeld de toelichting bij artikel 2.7</p> <p>2d) Zoals door u verzocht tijdens de regionale sessie met de Wmo-raden op 23 september j.l. is in de Verordening (artikel 1.1) alsnog een aantal definities opgenomen welke bij Wet reeds zijn gedefinieerd. Uiteraard komen de definities in de Verordening overeen met de definities in de wet.</p>
--	---	---

	<p>opgenomen in het vermelde overzicht;</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- of de begrippen die ook in de wetstekst WMO 2015 voorkomen daadwerkelijk letterlijk zijn overgenomen;</li> <li>- of alle overige in de Peelverordening en bijbehorende Toelichting voorkomende begrippen eenduidig en transparant zijn geformuleerd en gedefinieerd.</li> </ul> <p>2e Gebruikelijke hulp. De gebruikte formulering geeft volgens de Wmo-raad aanleiding tot interpretatieverschillen en misverstanden. Herformulering wordt dringend aanbevolen, met de “Richtlijn indicatie-advisering Hulp bij het Huishouden”, d.d. januari 2011, als mogelijk richtinggevend uitgangpunt, waarbij het vanzelfsprekend lijkt dat Verpleging en Verzorging aan het lijf op voorhand uitgesloten zou moeten worden.</p> <p>2f Huisgenoot. Het verdient sterke aanbeveling de gebruikte formulering te vervangen door “Iedere persoon met wie Cliënt een gemeenschappelijk huishouden voert”</p> <p>2g - Aan artikel 2.1. De melding en het onderzoek, toe te voegen: lid 2. Het College bevestigt de ontvangst van een melding schriftelijk.</p> <p>2h - Artikel 2.4.1.: achter “familie” toe te voegen “en <i>Cliëntondersteuner</i>”</p> <p>2i - Artikel 2.4.1.f.: achter “algemene voorziening” toe te voegen “<i>zoals opgenomen in het beleidsplan, bedoeld in art. 2.1.2 van de wet</i>”.</p> <p>2j - Artikel 2.5. Verslag. In zijn geheel te vervangen door:</p>	<p>2e) De term gebruikelijke hulp is rechtstreeks ontleend aan de wet. Herformulering is om die reden niet aan de orde. Wat gebruikelijke hulp is zal per individuele situatie worden bepaald (maatwerk).</p> <p>2f) Zie antwoord 1 aan ‘Participatieraad Asten’. De term huisgenoot moet overigens niet verward worden met de term echtgenoot.</p> <p>2g) Zie antwoord 3 aan ‘Participatieraad Asten’.</p> <p>2h) Gelet op Artikel 2.2 van de Verordening in combinatie met artikel 2.3.2 van de Wmo 2015 is de genoemde toevoeging overbodig.</p> <p>2i) Zie artikel 2.3.2 derde lid onder e. Het genoemde artikel in de verordening is een letterlijke verwijzing naar de wetsbepaling.</p> <p>2j) Uw suggestie wordt niet overgenomen. Het door u voorgestelde behoort ons inziens niet thuis in een verordening.</p>
--	---	---

	<p>1. Het college zorgt voor schriftelijke verslaglegging van het onderzoek.</p> <p>2. Binnen [...] werkdagen na het gesprek verstrekt het college aan de Cliënt een verslag van de uitkomsten van het onderzoek.</p> <p>3. De Cliënt tekent het verslag voor gezien of akkoord en zorgt ervoor dat een getekend exemplaar binnen [...] werkdagen wordt geretourneerd aan de contactpersoon waarmee hij het gesprek heeft gevoerd.</p> <p>4. Als de Cliënt tekent voor gezien, kan hij daarbij tevens aangeven wat de reden is waarom hij niet akkoord is.</p> <p>5. Als de Cliënt van mening is dat hij in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening, kan hij dit aangeven op het door hem ondertekende verslag</p> <p>2k - Artikel 2.6. De Aanvraag. In zijn geheel te vervangen door:</p> <p>1. Een aanvraag voor een maatwerkvoorziening kan schriftelijk, telefonisch, mondeling of elektronisch door of namens de Cliënt bij het college worden ingediend.</p> <p>2. Het college kan een ondertekend verslag van het gesprek aanmerken als aanvraag als de Cliënt dat op het verslag heeft aangegeven.</p> <p>2l - Artikel 2.7. Criteria voor een maatwerkvoorziening. Toevoegen als lid 1, met doornummering van de overige leden.</p> <p>1. Het college neemt het verslag als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag om een maatwerkvoorziening.</p> <p>2m - Artikel 2.8. Weigeringsgronden maatwerkvoorziening. Artikel 2.8.c. voor zover er aan de zijde van de Cliënt geen sprake is van aantoonbare meerkosten in vergelijking met de situatie voorafgaand</p>	<p>Het betreft hier uitvoeringsaspecten die geregeld dienen te worden binnen de uitvoeringsorganisatie (werkprocessen).</p> <p>2k) Voor wat betreft de door u voorgestelde toevoeging van het 2e lid bij artikel 2.6 verwijzen we korthedshalve naar het voorgaande antwoord onder 2.j.</p> <p>2l) Voor wat betreft de door u voorgestelde toevoeging aan het eerste lid 1 bij artikel 2.7 verwijzen we korthedshalve naar het voorgaande antwoord onder 2.j. Bovendien ziet artikel 2.7 enkel toe op de criteria en niet op het proces c.q onderliggende stukken.</p> <p>2m) Zie antwoord 5 aan 'Participatieraad Asten'.</p>
--	--	--

	<p>aan het optreden van de beperkingen of psychische of psychosociale problemen waarvoor de maatwerkvoorziening wordt aangevraagd.</p> <p>Volgens de Wmo-raad maakt dit artikel het mogelijk verschil te maken tussen twee groepen belanghebbenden op basis van toevallige omstandigheden. Hierdoor ontstaat volgens de Wmo-raad onacceptabele rechtsongelijkheid. Het enige selectieve criterium dat binnen dit kader van toepassing gemaakt zou kunnen worden is het begrip “Algemeen gebruikelijk”, maar dit ontbreekt in zijn geheel.</p> <p>2n Artikel 3.1. Regels voor bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen en algemene voorzieningen  In tegenstelling met de artikelen 2.1 t/m 2.6 wordt in dit artikel gekozen voor delegatie door de Raad aan het College van de bevoegdheid om de hoogte van de bijdragen bij nadere regeling vast te stellen voor algemene voorzieningen en maatwerkvoorzieningen en PGB's. Geredeneerd vanuit het belang van Cliënten verdient het volgens de Wmo-raad sterke aanbeveling ook m.b.t. het onderwerp “Bijdrage voor Voorzieningen” deze bevoegdheid bij de Raad te laten, dit vooral gezien het belang van continuïteit en transparantie.</p> <p>In geval van delegatie van deze bevoegdheid naar het College is het van wezenlijk belang dat de nadere regeling van de “Bijdrage voor Voorzieningen” tot stand komt in nauwe betrokkenheid van het WMO-Platform, waarbij zonder meer als een van de standpunten vanuit het Cliëntenbelang moet worden ingebracht, dat ook de bijdrage voor algemene voorzieningen behoort mee te tellen bij de vaststelling van de maximale Eigen Bijdrage binnen het kader van het Besluit Maatschappelijke Ondersteuning. Ook zal gegarandeerd moeten worden, dat het totaal van de per voorziening te betalen bijdrage nooit de kostprijs van de voorziening voor de gemeente te boven gaat.</p>	<p>2n) Zie antwoord 8 aan ‘Participatieraad Asten’.</p> <p>De inbreng van het WMO-platform is bij de vaststelling van de Nadere Regels geregeld. Voor wat betreft uw opmerking ten aanzien van de cumulatie van bijdragen voor algemene voorzieningen en bijdrage voor Maatwerkvoorzieningen hebben we helaas moeten constateren dat het niet mogelijk is om de eventuele inning van een algemene voorziening via het CAK in te regelen. Dit vraagt om nog meer terughoudendheid van het college bij het bepalen van een eventuele eigen bijdrage voor een algemene voorziening.</p>
--	--	--

	<p>2o) Artikel 5.1. Regels voor PGB. Dit artikel verwijst naar artikel 2.3.6 van de Wet. Onder lid 2 a t/m c staat vermeld onder welke voorwaarden een belanghebbende aanspraak kan maken op een PGB i.p.v. Zorg in Natura (ZIN). Door de in de wet gekozen formulering dreigen m.n. belanghebbenden met (zware) geestelijke beperkingen uitgesloten te worden van de principiële keuzevrijheid tussen PGB en ZIN. Net zoals het geval bij artikel 2.8.c dreigt ook hier een onacceptabele rechtsongelijkheid en zullen er garanties gecreëerd moeten worden voor reparatie hiervan d.m.v. een z.g. nadere regeling.</p> <p>2p) Artikel 5.2. Voorwaarden pgb door personen uit sociaal netwerk. Dit artikel waardeert volgens de Wmo-raad zonder verdere sluitende onderbouwing de inzet van iemand uit het sociale netwerk in geld lager dan die van een professionele derde. Geredeneerd vanuit het Cliëntenbelang is dit voor de Wmoraad onacceptabel. Bepalend behoort te zijn de kwaliteit van de dienstverlening, niet de achtergrond van de dienstverlener. In de keuze tussen ZIN en PGB behoort aan de Cliënt principieel een volledig gelijkwaardige en beslissende positie te worden toegekend.</p> <p>2q) Artikel 6.2.1.d. Het college kan onverminderd artikel 2.3.10 van de wet een besluit, genomen op grond van deze verordening, geheel of gedeeltelijk intrekken of het verleende recht beëindigen indien de maatwerkvoorziening of het pgb niet meer toereikend is te achten. Dit lid behoeft noodzakelijk aanvulling met wanneer precies de maatwerkvoorziening of het pgb niet meer toereikend is te achten en wat er dan verder met de Cliënt die dit overkomt gaat gebeuren.</p>	<p>2o) In de nadere regels zal het beleid ten aanzien van het PGB verder uitgewerkt worden. Het beleid zal tot stand komen in samenspraak met diverse gremia waaronder de Wmo-raden.</p> <p>2p) Conform de wet hebben Gemeenten de <i>mogelijkheid</i> om differentiatie aan te brengen in de hoogte van het pgb. Gemeenten kunnen verschillende tarieven hanteren voor verschillende typen hulpverleners. En ze kunnen bij het vaststellen van tarieven onderscheid maken tussen ondersteuning die wordt geleverd door het sociale netwerk, door hulpverleners die werken volgens de kwaliteitsstandaarden en hulpverleners die dat niet doen (zoals werkstudenten, zzp'ers zonder diploma's e.d.). Overigens wordt in artikel 5.2 nadrukkelijk de term "uitgangspunt" gehanteerd waarmee een verlaagd tarief voor het sociale netwerk geen absoluut gegeven is. Zie daartoe ook de toelichting bij artikel 5.2 van de verordening.</p> <p>2q) Deze bepaling ziet toe op de situatie dat een eerder toegekende maatwerkvoorziening niet meer toereikend is als gevolg van gewijzigde omstandigheden. Hierdoor is er aanleiding om een andere passende maatwerkvoorziening te treffen, waarvoor een nieuw besluit genomen wordt. Het betreft hier maatwerk: ieder geval is anders. Een nadere duiding in algemene zin is dan ook op voorhand niet te beschrijven in het genoemde artikellid.</p>
--	---	--



	<p>2r) 6.2.2. Een besluit tot het verlenen van een maatwerkvoorziening of pgb wordt ingetrokken als blijkt dat de cliënt niet langer ingezetene is conform artikel 2.4 onder b van deze verordening.</p> <p>Het zou een samenwerkingsverband als Peel 6.1. volgens de Wmo-raad sieren als afgesproken en vastgelegd wordt, dat na verhuizing naar een van de andere Peel 6.1 gemeenten de toegekende maatwerkvoorziening of pgb door de cliënt meegenomen kan worden naar de gemeente van zijn nieuwe adres.</p> <p>2s) Artikel 7.4.1. Aanbieders stellen een regeling vast voor de afhandeling van klachten van cliënten ten aanzien van de door hen, krachtens deze verordening, geleverde maatwerkvoorzieningen.</p> <p>Artikel 7.4.2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de klachtregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders, en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.</p> <p>Dit artikel kent volgens de Wmoraad een te bepalende positie toe aan de eigen klachtenregeling van de aanbieders en behoeft dringend aanvulling vanuit de positie van de Cliënt, b.v. door inrichting van een onafhankelijk meldpunt voor WMO-klachten waar ook klachten betreffende de uitvoering door de gemeente, het CAK en de SVB gemeld kunnen worden.</p>	<p>2r) Uw suggestie wordt niet overgenomen. Het door u voorgestelde sluit aan bij de huidige uitvoeringspraktijk, maar behoort ons inziens niet thuis in een Verordening. Het betreft hier uitvoeringsaspecten die geregeld dienen te worden binnen de uitvoeringsorganisatie (werkprocessen).</p> <p>2s) zie antwoord 4 bij Wmo-raad Gemert-Bakel.</p>
<b>Someren</b>		
	<p><i>De Wmo-raad Someren stemt in met de veranderingen, zoals deze verwerkt zijn in het voorliggende concept, de daar geleverde inbreng is goed verwerkt, met oog en hart voor de burger.</i></p> <p>1. De Wmo-raad stelt voor dat de looptijd van deze verordening een tijdsspanne van één jaar omvat. Gedurende deze periode zullen de verschillende</p>	<p>1) De looptijd van de verordening is voor onbepaalde tijd (tot het moment dat de gemeenteraad expliciet een besluit neemt tot intrekking en vaststelling van een nieuwe (bijgestelde)</p>

	<p>taken en zaken goed gemonitord worden, zodat opgedane ervaringen aan de basis kunnen liggen van eventueel noodzakelijke bijstellingen in 2015.</p> <p>2. Ten aanzien van artikel 8.2 “Betrekken van de ingezetenen bij het beleid” kan bij het eerste aandachtspunt doorverwezen worden naar de “Verordening Burgerparticipatie Wmo-platform Someren”</p> <p>3. De Wmo-raad Someren ziet het zwaartepunt van advisering in het Wmo-beleid met inbegrip van beleidsplan en eventueel nader op te stellen (uitvoerings)regels. Wij hebben er vertrouwen in dat het belang van de burger in zijn kwetsbaarheid en welbevinden op het moment dat er een beroep gedaan moet worden op de Wmo, primair staat.</p>	<p>verordening). De visie van de Wmo-raad wordt onderschreven in de zin dat een goede monitoring nodig is en indien nodig, bijstelling dient plaats te vinden. Op voorhand evenwel de looptijd bepalen op één jaar wordt niet wenselijk geacht. Een processuele gang tot vaststelling van een nieuwe verordening dient in gang gezet indien nodig.</p> <p>2) In de concept-verordening zoals aangeboden vanuit de ambtelijke Peelwerkgroep is een aantal aspecten, ter nadere lokale invulling, opengelaten waaronder de te noemen verordening in artikel 8.2 eerste lid.</p> <p>3) Terecht benoemt u dat de verordening niet op zichzelf staat maar dient te worden gezien in de context van een groter geheel, waaronder het Wmo-beleidsplan en de Nadere regels die ter uitwerking van deze verordening zullen worden vastgesteld door het college. Maar bijvoorbeeld ook de contracten die momenteel gesloten worden met aanbieders (huishoudelijke ondersteuning en nieuwe taken) zijn van groot belang. Het komende jaar maar ook de jaren daarna zal in het teken staan van de transformatie. Hierbij is ook de financiële ontwikkeling van de budgetten (na 2015) een onzeker gegeven.</p>
--	--	--